

Research Article

MODEL OF SPORTS MANAGEMENT THE SPORTS CENTER FOR EXCELLENCE IN NATIONAL SPORTS UNIVERSITY

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Received: May 15, 2023

Revised: June 12, 2023

Accepted: June 16, 2023

Praiwan Chamnanchan¹ Thaweesub Koeipakvaen^{2*} Arpat Tiaotrakul³ and Pakkawat Sertbudra⁴

ไพรวรรณ ชำนาญจันทร์¹ ทวีทรัพย์ เขยฝักแว่น^{2*} อาพัทธ์ เตียวตระกูล³ และภักค์วัฒน์ เชิดพุทธ⁴

^{1,2,3,4}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

^{1,2,3,4}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

*Corresponding Author, E-mail: Thaweesubk@nu.ac.th

Abstract

This research Objectives: 1) to study the sports management approach of the Sports Center of Excellence in the National Sports University, 2) to construct and verify the sports management model of the Sports Center of Excellence in the National Sports University, and 3) Evaluate Sports Management Model of the Sports Center of Excellence in the National Sports University. The research method consisted of 3 steps, step 1: Study the approaches to sports management; step 2: Create and verify a sports management model. and step 3: evaluate the sport management style. The research tools were interview forms, suitability and feasibility assessment questionnaires. The researcher analyzed the data using frequency, percentage, mean, and standard deviation. and data analysis. The results of the research were as follows:

1. Results of a study of sports management guidelines for sports centers for excellence in National Sports University There are 10 guidelines as follows: 1) Corporate strategy, 2) Organizational structure, 3) Management style, 4) Organizational operating system, 5) Personnel in the organization, 6) Skills and work abilities, 7) Human resources common values, 8) Budget, 9) Place, materials and equipment, and 10) Management.

2. The creation and inspection results of the Sport management model of the Sports Center of Excellence of National Taiwan Sport University show that: The comment level is appropriate, and the average level is very high ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.57) has the following 12 aspects: 1) Organizational Strategy, 2) Organizational Structure, 3) Management Style, 4) Systems in organizational operations, 5) Personnel in the organization, 6) Skills and work abilities, 7) Shared values, 8) Budget, 9) Place, materials and equipment, 10) Management, 11) Sports science, and 12) special teaching management.

3. The results of the evaluation of the sports management model of the Sports Center of Excellence in the National Sports University found that the level of opinions of the model was overall possible with an average ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.77) was at a high level.

Keywords: Sports Management, Sports Center for Excellence

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) สร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) ประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการกีฬา ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬา และขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบการจัดการกีฬา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แนวทางจำนวน 10 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะความสามารถในการทำงาน 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า ระดับความคิดเห็นมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.57) มีจำนวน 12 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะความสามารถในการทำงาน 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ 11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า ระดับความคิดเห็นรูปแบบมีความเป็นไปได้โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.77)

คำสำคัญ: การจัดการกีฬา ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

บทนำ (Introduction)

กีฬามีความสำคัญต่อประชาชนและประเทศชาติ ทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างสุขภาพ ปลุกฝังการมีน้ำใจนักกีฬา สร้างความสามัคคี สร้างความภาคภูมิใจของคนในชาติ ความสำเร็จของนักกีฬาไทยในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ นับเป็นแรงบันดาลใจให้เยาวชนรุ่นใหม่มีความมุ่งมั่นที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จ ประเทศไทยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬาของประเทศ คือ สมาคมกีฬาระดับจังหวัด สมาคมกีฬาระดับประเทศ การกีฬาแห่งประเทศไทย และสำนักงานพัฒนาการกีฬา ตลอดจนองค์กรทางการศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบันและโรงเรียน ต่างก็เป็นหน่วยงานที่ช่วยพัฒนาการกีฬาด้วยเช่นกัน ดังนั้น รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยจึงได้กำหนดเป็นนโยบายการดำเนินงานด้านการกีฬา โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกฉบับ และเป็นการส่งเสริมความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพที่ดีของประชาชน อันจะนำไปสู่สังคมที่สงบสุขร่มเย็น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานที่สำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า

รุ่งเรืองต่อไปในอนาคต การกีฬาจึงสำคัญต่อการพัฒนาประชากรในชาติให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ตลอดจนสร้างความรักความสามัคคีของประชาชน กีฬายังถูกนำมาใช้เป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ ฉะนั้นการกีฬาจึงถูกกำหนดไว้ในนโยบายและแผนพัฒนาประเทศทุกรัฐบาลและทุกประเทศทั่วโลก สำหรับประเทศไทยได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการกีฬาของชาติ และจากนโยบายของรัฐบาลในทุกรัฐบาลจะเห็นได้ว่าการส่งเสริมและสนับสนุนด้านงบประมาณ สถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความเป็นเลิศในด้านกีฬา (Ministry of Tourism and Sports, 2012, p. 21) ตามนโยบายการพัฒนากีฬาของชาติมีแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปัจจุบันได้ใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565 – 2570) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาไว้ 5 ประเด็น ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมและพัฒนากีฬาออกกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) การส่งเสริมและพัฒนากีฬาออกกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต 3) การส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ 4) การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา และ 5) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (Department of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports, 2021, pp. 14-15)

การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีการวางแผนมีจุดมุ่งหมาย และกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันกีฬาที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่แสดงความเป็นเลิศทางการกีฬาและเพื่อเป็นแชมป์เปี้ยน การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ การพัฒนาประชาชนให้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจปราศจากโรคภัยไข้เจ็บสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โดยการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน และมีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาทักษะด้านการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัยรักกีฬา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มุ่งเน้นการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของคนในสังคมการกีฬา นอกจากจะทำให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ความเจริญก้าวหน้าด้านการกีฬายังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย ทั้งด้านคุณภาพของคนในสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ (Institute of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports, 2017, pp. 17-19)

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเดิมชื่อสถาบันการพลศึกษาหรือวิทยาลัยพลศึกษาในอดีตทำหน้าที่ผลิตครู โดยเฉพาะครูสอนพลศึกษาและสุขศึกษา แต่ปัจจุบันได้เพิ่มบทบาทในการผลิตบุคลากรด้านวิชาชีพ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพเพิ่มขึ้น ในอดีตกรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการผลิตครูพลศึกษาโดยรับโอนโรงเรียนพลศึกษากลางมาดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2479 และได้มีการจัดตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” ขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2498 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) และตั้ง “โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัย” ขึ้นในปีการศึกษา 2510 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.) ต่อมาได้ยุบเลิกโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัย ในปี พ.ศ. 2512 และได้ขยายหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี โดยเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา แต่ยังคงดำเนินการโดยกรมพลศึกษา และใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา” ในปี พ.ศ. 2514 ได้ยุติการดำเนินการวิทยาลัยพลศึกษาในส่วนกลางและโอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษาไปให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาดำเนินการต่อไป กรมพลศึกษาได้เปิดดำเนินการผลิตครูพลศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มเปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 เปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม” และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่างๆ เรื่อยมา จนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษารวม 17 แห่ง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กระบี่ ชลบุรี ชัยภูมิ ชุมพร เชียงใหม่ ตรัง เพชรบูรณ์ มหาสารคาม ยะลา ลำปาง ศรีสะเกษ สมุทรสาคร สุโขทัย สุพรรณบุรี อ่างทอง และอุดรธานี เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครูจากผู้ที่มิวุฒิจากการศึกษาระดับปริญญาตรี กรมพลศึกษาจึงหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี โดยในระยะแรกได้จัดทำโครงการร่วมมือทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครู เป็นสถาบัน

สมทบของวิทยาลัยครู เพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ต่อมา 5 กุมภาพันธ์ 2548 ได้ฐานะเป็นสถาบันการพลศึกษาเป็นระยะเวลา 14 ปี และได้เปลี่ยนแปลงสภาพองค์กรเป็นมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 โดยมีโครงสร้างการบริหารงาน 1) สำนักงานอธิการบดี 2) คณะจำนวน 3 คณะ 3) สำนักกีฬาหรือศูนย์กีฬา 4) สำนักงานคณะกรรมการบริหารงานประจำภาคเหนือ ประกอบด้วย 4 มหาวิทยาลัยการกีฬา และ 3 โรงเรียนกีฬา 5) สำนักงานคณะกรรมการบริหารงานประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 4 มหาวิทยาลัยการกีฬา และ 3 โรงเรียนกีฬา 6) สำนักงานคณะกรรมการบริหารงานประจำภาคกลาง ประกอบด้วย 5 มหาวิทยาลัยการกีฬา และ 4 โรงเรียนกีฬา 7) สำนักงานคณะกรรมการบริหารงานประจำภาคใต้ ประกอบด้วย 4 มหาวิทยาลัยการกีฬา และ 3 โรงเรียนกีฬา

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีการจัดตั้งสำนักกีฬาหรือศูนย์กีฬาหรือศูนย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา แต่ก็ยังมีปัญหาในการจัดการ ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง และไม่มีทิศทางชัดเจน เพราะยังขาดข้อมูลในเชิงพัฒนาแก่ผู้บริหารการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jintanaprawasi (2001) เรื่อง การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า โครงสร้างระบบบริหารจัดการ เป็นโครงสร้างที่ขาดเอกภาพในการบริหาร เพราะคณะทำงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการกีฬา ไม่มีเป้าหมายในการพัฒนากีฬา บุคลากร สถานที่ อุปกรณ์ที่ชัดเจน ตลอดจนงบประมาณสนับสนุนเพื่อพัฒนาการกีฬา ยังต้องมีการปรับปรุง จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการกีฬา และการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬานั้น ยังขาดการประสานความร่วมมือกันทั้งภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงานและยังต้องการพัฒนาระบบการจัดการให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา หากไม่มีการบริหารจัดการหน่วยงานที่เป็นศูนย์กีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ดีมีประสิทธิภาพ จะส่งผลต่อนิสิต นักศึกษา นักกีฬา รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการพลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา และการยกระดับองค์ความรู้ทางด้านการกีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการ จึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาศูนย์กีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง (Pongpipat, 2011) ประกอบกับผลการประเมินภายในของสถาบันการพลศึกษา คือ 1) ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการและวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านวิชาการและการจัดการศึกษา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาและกีฬา และปัจจัยด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ 2) ปัจจัยภายนอก (External Factors) ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ปัจจัยด้านนโยบาย กฎหมาย และระเบียบต่างๆ ปัจจัยด้านการแข่งขันของสถาบันการศึกษาต่างๆ และปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จากผลการประเมินพบปัญหาของการจัดการกีฬาในสถาบันการพลศึกษา เช่น ด้านบุคลากรซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุผลสำเร็จ ระบบบริหารจัดการบุคลากรขาดประสิทธิภาพ กำลังคนไม่เพียงพอ ขาดการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม งบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานไม่เพียงพอ ระบบบริหารจัดการองค์กรขาดประสิทธิภาพ นโยบาย กฎหมาย และระเบียบไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น (Thailand Sports Bureau, 2007)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ขาดงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงาน ระบบบริหารจัดการองค์กร นโยบาย กฎหมาย และระเบียบต่างๆ ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ศูนย์การกีฬายังไม่ได้รับการพัฒนาระบบให้เป็นมาตรฐาน ยังมีปัญหาในการจัดการที่ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งว่า ต้องมีรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ให้มีมาตรฐานเป็นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศอย่างแท้จริง โดยเฉพาะผู้วิจัยเป็นบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อทราบ แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา

เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ใช้เป็นข้อมูลเชิงนโยบายในการพัฒนาการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ (Objectives)

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

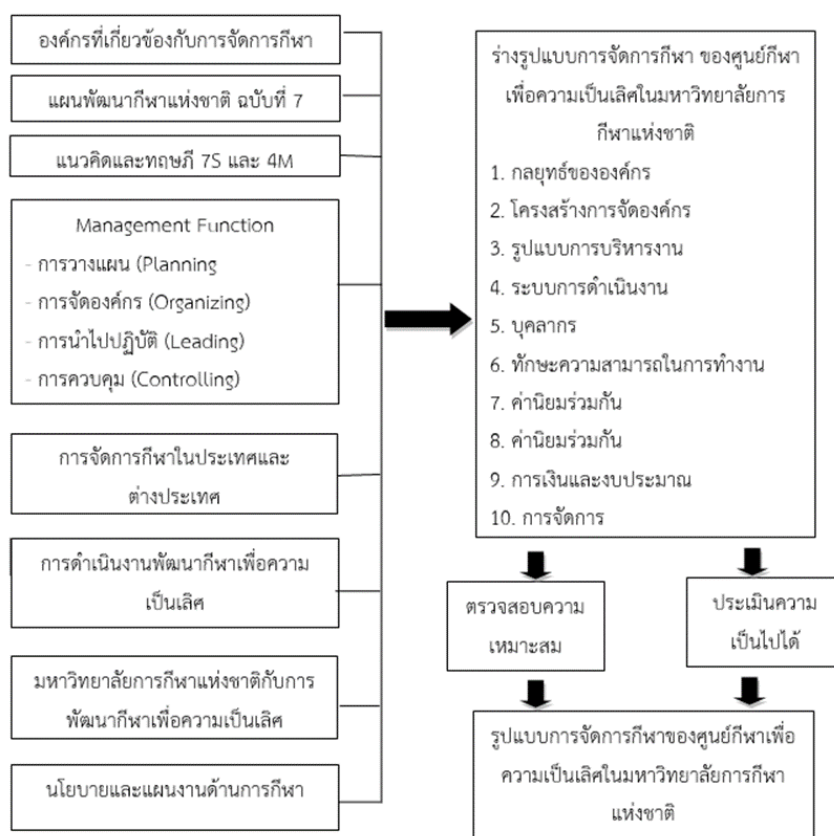
กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดัง Figure 1

Figure 1

Conceptual framework

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “ รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ” ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำแนกเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 17 วิทยาเขต จำแนกเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา จำนวน 104 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามภูมิภาคที่ตั้งของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา 4 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 1 มหาวิทยาลัย แล้วเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจงมหาวิทยาลัยละ 4 คน ซึ่งเป็นรองอธิการบดี จำนวน 1 คน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญกีฬา จำนวน 1 คน สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวนทั้งหมด 16 คน ดังนี้

1. ภาคเหนือ คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุโขทัย
2. ภาคใต้ คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุดรธานี
4. ภาคกลาง คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

2. ตัวแปรที่ศึกษา

แนวทางการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ คือ เป็นแบบศึกษาเอกสารและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษาแนวทางที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.1 การสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้แนวคิดของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ทฤษฎีการจัดการกีฬาเรื่องความเป็นเลิศ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการกีฬา ทฤษฎี 7S ทฤษฎี 4M

2) กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คือ แนวทางทั้ง 10 ด้าน จากนั้นนำร่างแบบศึกษาเอกสาร แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์งานวิจัย และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน แล้วนำแบบศึกษาเอกสาร แบบสัมภาษณ์ ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและมาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) พบว่า มีค่าช่วงคะแนน 0.6-1.0

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ส่งหนังสือนำเพื่อขอสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และการวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) ดังนี้

4.1 วิเคราะห์เอกสาร ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากเอกสารซึ่งประกอบด้วย รายงานการประเมินคุณภาพภายใน รายงานผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4.2 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม

3. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุง แก้ไข จัดทำเป็นร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 9 คน โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร ที่มีความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 2 อาจารย์มหาวิทยาลัยและอาจารย์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่สอนเกี่ยวกับพลศึกษา และการจัดการกีฬา ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถด้านพลศึกษาและการจัดการกีฬา จำนวน 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ ได้แก่ ร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีจำนวน 10 ด้าน และจากการสนทนากลุ่มมีเพิ่มมาอีก 2 ด้าน จากนั้นนำแบบประเมินให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.2 การสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1) สังเคราะห์ แนวทางร่างรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2) กำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่มเรื่องประเด็นการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการใช้ภาษา

3) นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาปรับปรุงแก้ไขทุกประเด็น เพื่อนำไปใช้ในการสนทนากลุ่ม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการทำหนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

2) ผู้วิจัยส่งหนังสือขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่มถึงผู้ทรงคุณวุฒิทางไปรษณีย์ โดยแนบ 1) โครงร่างวิทยานิพนธ์

2) ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ 3) ประเด็นในการสนทนากลุ่ม

3) ผู้วิจัยประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแจ้งและยืนยันการเข้าร่วมสนทนากลุ่มอีกครั้งทางโทรศัพท์

4) จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันที่ 1 มีนาคม 2564 เวลา 10.00 น. ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยในการดำเนินการสนทนากลุ่มในครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้นำเสนอร่างรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาเพื่อหาฉันทามติ (Consensus) และปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญกีฬา โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 17 วิทยาเขต ได้แก่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตเพชรบูรณ์ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย วิทยาเขตกรุงเทพฯ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลวิทยาเขตละ 4 คนซึ่งเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญ รวมจำนวนทั้งหมด 68 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 142 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ไปใช้ในการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยนำรายละเอียดตามมติหลังจากการสนทนากลุ่ม ที่ได้ข้อสรุปของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มากำหนดเป็นประเด็นคำถาม

2) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

3) ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4) นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบสอบถาม เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพร้อมกับแบบประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อขอเก็บข้อมูล

2) ผู้วิจัยส่งหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยพร้อมแบบสอบถาม ไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางไปรษณีย์ มีเป้าหมายในการเก็บข้อมูล จำนวน 68 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 68 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ (Parnichparinchai, 1996) ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ส่วนข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย (Results)

1. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แนวทางจำนวน 10 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร การวางแผนกิจกรรมภายในองค์กรให้สอดคล้องเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจของผู้บริหารตามโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน รูปแบบการทำงานโดยเฉพาะของผู้บริหารระดับสูงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของพนักงานภายในองค์กร 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ และมีการพัฒนาบุคลากรในองค์กรอย่างต่อเนื่อง 6) ด้านทักษะ การพิจารณาถึงทักษะหรือความเชี่ยวชาญขององค์กรโดยรวมว่ามีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญด้านใด 7) ด้านค่านิยมร่วม ค่านิยมร่วมกันระหว่างบุคคลในองค์กรต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 8) ด้านงบประมาณ มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่ามากที่สุด 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ ควรมีการจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาให้มีจำนวนมากพอกับความต้องการรวมทั้งเปิดกว้างและอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬามากที่สุด 10) ด้านการจัดการ การที่องค์กรจะประสบความสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการองค์กรที่ดี

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้มาจากการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) สรุปความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นร่วมกันให้เพิ่มเติมอีก 2 ด้านรวมเป็น 12 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ 11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อให้มีนักสรีรวิทยาและนักกายภาพบำบัดทางการกีฬารวมไปถึงมีการส่งเสริมให้ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา และ 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ โดยมีอาจารย์และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬาในศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.57) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.50) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.81) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 7 ด้านค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.77) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และรองลงมาคือ ด้านที่ 1 ด้านกลยุทธ์องค์กร ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.75) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล (Discussions)

1. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า แนวทางในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีแนวทาง ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างองค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารของผู้บริหารระดับสูง 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะด้านต่างๆ ในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้น มีความสำคัญต่อศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อตอบสนองตามวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องมีด้านที่เป็นปัจจัยที่ทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการทางด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีการมุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา เพื่อให้ให้นักกีฬาได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา ผู้วิจัยจึงได้สรุปแนวเป็นทางการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และนำแนวคิดทฤษฎีต่างๆ มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการอธิบายโครงสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพื่อให้เห็นภาพของการทำงานได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับ Ministry of Tourism and Sports (2012, p. 21) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการพัฒนาการกีฬาไว้ว่า การพัฒนาการกีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงสร้างสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและโครงสร้างอื่นๆ ที่สนับสนุนและสร้างโอกาสการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และการแข่งขันกีฬาของเยาวชน นักกีฬา และประชาชน รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาได้อย่างเต็มที่ 3) ด้านงบประมาณ และยังสอดคล้องกับ Kwanboonchan (2008, pp. 15-17) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบต่างๆ ในการที่จะพัฒนากีฬาในการแข่งขันจนประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศได้นั้น จะประกอบด้วย 1) ด้านพัฒนาความสามารถตัวนักกีฬาหรือผู้เล่น 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร 3) ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ด้านการจัดการแข่งขัน 5) ด้านการมีส่วนร่วมและปลูกกระแสค่านิยมทางการกีฬา 6) ด้านการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ 7) ด้านองค์กรรับผิดชอบองค์กรที่รับผิดชอบด้านการกีฬา นอกจากนี้ Peter and Waterman (1982) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่าองค์กรที่มีความเป็นเลิศ พบว่า มี 7 องค์ประกอบ คือ 1) โครงสร้างการจําดงค์การ 2) ยุทธศาสตร์องค์กร 3) ระบบการทำงาน 4) แนวการบริหาร 5) ทักษะงาน 6) บุคลากร 7) ค่านิยมร่วมกัน และการบริหาร ได้แก่ 4M คือ 1) คนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ 2) เงินและงบประมาณ 3) สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก 4) การจัดการ

2. การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีคุณภาพตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและมีความเหมาะสมของรูปแบบที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.57) เนื่องจากสอดคล้องกับ Keeves (1988) กล่าวว่า การตรวจสอบรูปแบบมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ โดยการตรวจสอบรูปแบบสามารถดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ คือ 1) การตรวจสอบรูปแบบเชิงคุณลักษณะ มักใช้ในการทดสอบแบบจำลองทาง สังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปของสิ่งที่ทำการประเมินอย่างเหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ 2) การตรวจสอบรูปแบบเชิงปริมาณ มักใช้ในการทดสอบรูปแบบทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ โดยการตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ ปริมาณมากหรือน้อยของความสัมพันธ์ ความ เป็นเหตุผลกัน หรือใช้การตรวจสอบเชิงสถิติ ซึ่งรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างองค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารของผู้บริหารระดับสูง 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ 11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับ Bardo and Hartman (1982, p. 20) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบ

ของรูปแบบไว้ว่า การที่จะระบุรูปแบบหนึ่งๆ จะต้องมีการละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงเหมาะสมและรูปแบบนั้นๆ ควรมีองค์ประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์แต่ละอย่างและ วัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.79) และเมื่อคิดเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีระดับความคิดเห็นเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่มีความคิดเห็นเป็นไปได้มากที่สุด คือ องค์ประกอบที่ 7 ด้าน ค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.77) เนื่องจากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ Peter and Waterman ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาว่าองค์การที่มีความเป็นเลิศนั้น มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ คือ มีสาระโดยสรุป ดังนี้ 1) โครงสร้างการจัดองค์การ โครงสร้างการจัดองค์การเป็นแบบไหน กลุ่มงานเป็นอย่างไร ใครขึ้นตรงและรายงานต่อใคร 2) ยุทธศาสตร์องค์การ แผนในการรักษาจุดยืนและเป็นจุดแข็งขององค์การเพื่อชนะคู่แข่ง 3) ระบบการทำงาน กิจกรรมและกระบวนการดำเนินงานที่บุคลากรในองค์การใช้ในการดำเนินงานประจำวันเพื่อให้งานสำเร็จ 4) แนวการบริหาร แบบภาวะผู้นำที่ผู้บริหารใช้ในการบริหารงาน 5) ทักษะและความสามารถในการทำงานของบุคลากร ในองค์การ 6) บุคลากรและความสามารถทั่วไปของบุคลากร 7) ค่านิยมร่วมกัน เป้าหมายสูงสุดในการตั้งองค์การซึ่งเป็นค่านิยมหรือคุณ ค่าที่องค์การกระทำที่สะท้อนจากวัฒนธรรมและจริยธรรมขององค์การ

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรมีการนำรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศไปใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.2 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรมีนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกับการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการสังกัดอื่น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบของการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

References

- Bardo, J. W., & Hartman, J. J. (1982). *Urban society: A systematic introduction*. USA: F.E. Peacock.
- Department of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports. (2021). *National Sports Development Plan No.7 (2022-2027)*. Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.
- Institute of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports. (2017). *Strategies of the Institute of Physical Education 2013-2017*. Bangkok: Teachers Council of Thailand Printing Press.
- Jintanaprawasi, U. (2001). *Sport management of Chiang Mai University* (Master thesis). Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research, methodology, and measurement: An International handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Kwanboonchan, R. (2008). *Strategic Plan for Professional Sports Development (2006 – 2009)*. Bangkok: Sports Science Center, Chulalongkorn University.
- Ministry of Tourism and Sports. (2007). *The 4th National Sports Development Plan (2007 - 2011)*. Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.
- Ministry of Tourism and Sports. (2012). *Strategy of the Ministry of Tourism and Sports (2012-2017)*. Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.
- Parnichparinchai, T. (1996). *Research methodology*. Phitsanulok: Faculty of Education Naresuan University.
- Peter, T. J., & Waterman, R. H. (1982). *In search of excellence: Lessons from American best run companies*. New York: Warner Book.
- Pongpipat, S. (2011). *The development of knowledge management model in sports science and technology at the University of Phayao*. Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Thailand Sports Bureau. (2007). *National Sports Development Strategy (2007-2011)*. Bangkok: Printing Trade Organization.